

tem ejus quod veteres *arteriam* vocaverint, quam *venam* nominare debebant, & quod *venam* nominaverint, quæ est *arteria*, hæc est, quod crediderunt omnes venas è cavitæte dextra cordis venire, & omnes arterias è sinistra.

Denique observare est duas illas cordis partes, quas *auriculas* vocant, nihil aliud præter extremitates venæ cavæ & arteriæ venosæ esse, quæ in illo loco dilatata & replicata sunt, ob rationem quam postea dabo.

Quum hac ratione cordis Anatomia perspecta fuerit, si consideretur in se plus caloris habere dum animal vivit, ac ullæ aliæ corporis partes; & sanguinem ejus esse naturæ, ut cum paulo plus solito incaluerit, illico dilatetur, dubitari non potest, quin motus cordis, & consequenter pulsus, siue arteriarum agitatio, ea ratione fiat quam describam.

Eo momento quo cor extenditur, & detumescit, nihil sanguinis in suis concavitatibus habet, exceptis solum exiguis quibusdam reliquiis ejus qui antea ibi rarefactus est; qua de causâ ibi duæ magnæ guttæ intrant, una quæ è vena cava in cavitatem ejus dextram cadit, & altera quæ è vena, arteria venosa nominata, in cavitatem ejus sinistram decedit; & parva illa quantitas sanguinis rarefacti, quæ in concavitatibus ejus supererat, statim sese cum illo qui de novo intrat miscens, est ut fermenti quædam species, quod facit ut calefiat & simul dilatetur, quo mediante cor inflatur, induratur, & parum contrahitur; & exiguæ membranæ quæ in introitu venæ cavæ & arteriæ venosæ sunt attolluntur, & illas ita claudunt, ut plus sanguinis ex duabus hisce venis in cor descendere non possit, & ut sanguis qui in corde dilatatur versus duas has venas iterum adscendere non possit; sed facile is è cavitæte dextra ad arteriam, venam arteriosam dictam, & ex sinistra in arteriam magnam, sine impedimento exiguarum illarum membranarum, quæ in ejus introitu sunt, adscendit.

Et

X.
Quia ratione cor & arteria moveantur.